AKTUALITEITEN

B.A.S.T.T. vzw
Desguinlei 66
2018 Antwerpen
(03) 238 38 56

verschijnt tweemaandelijks

verantwoordelijke uitgever
Dré Darden

nummer 19 april 1986

GGP	8	1294
ANTWERPEN 1		
DRUKWERK		

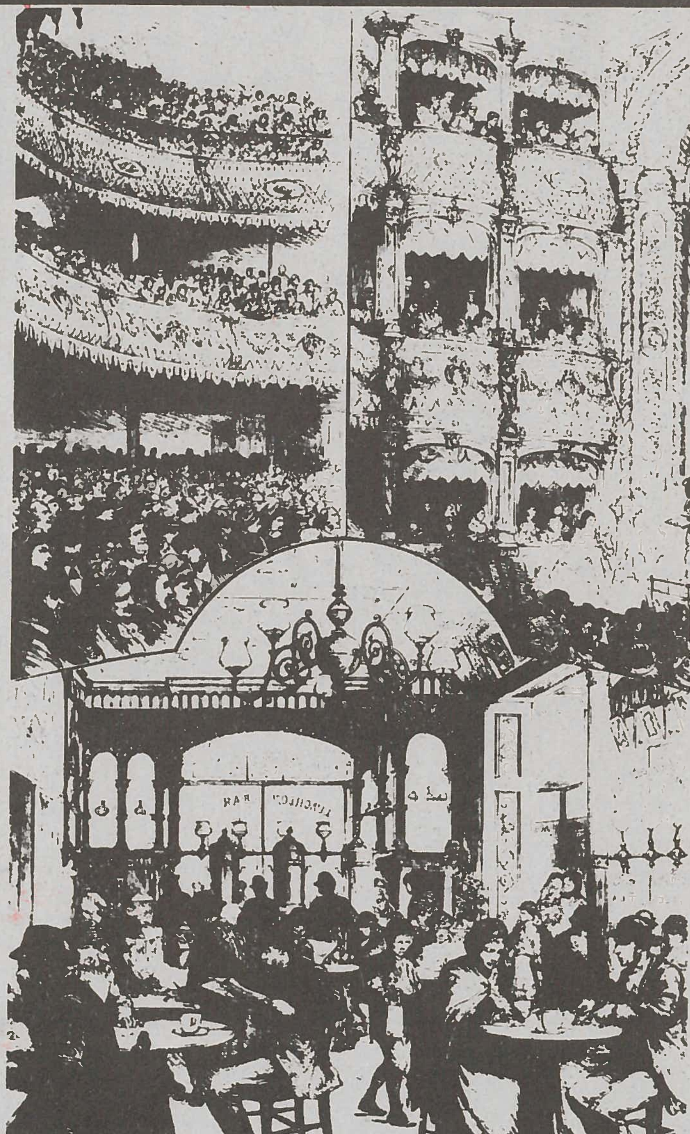
114.

De heer Guido Canfyn
Fonteinstraat 53

2200 BORGERHOUT

Aankomst 02.05.86

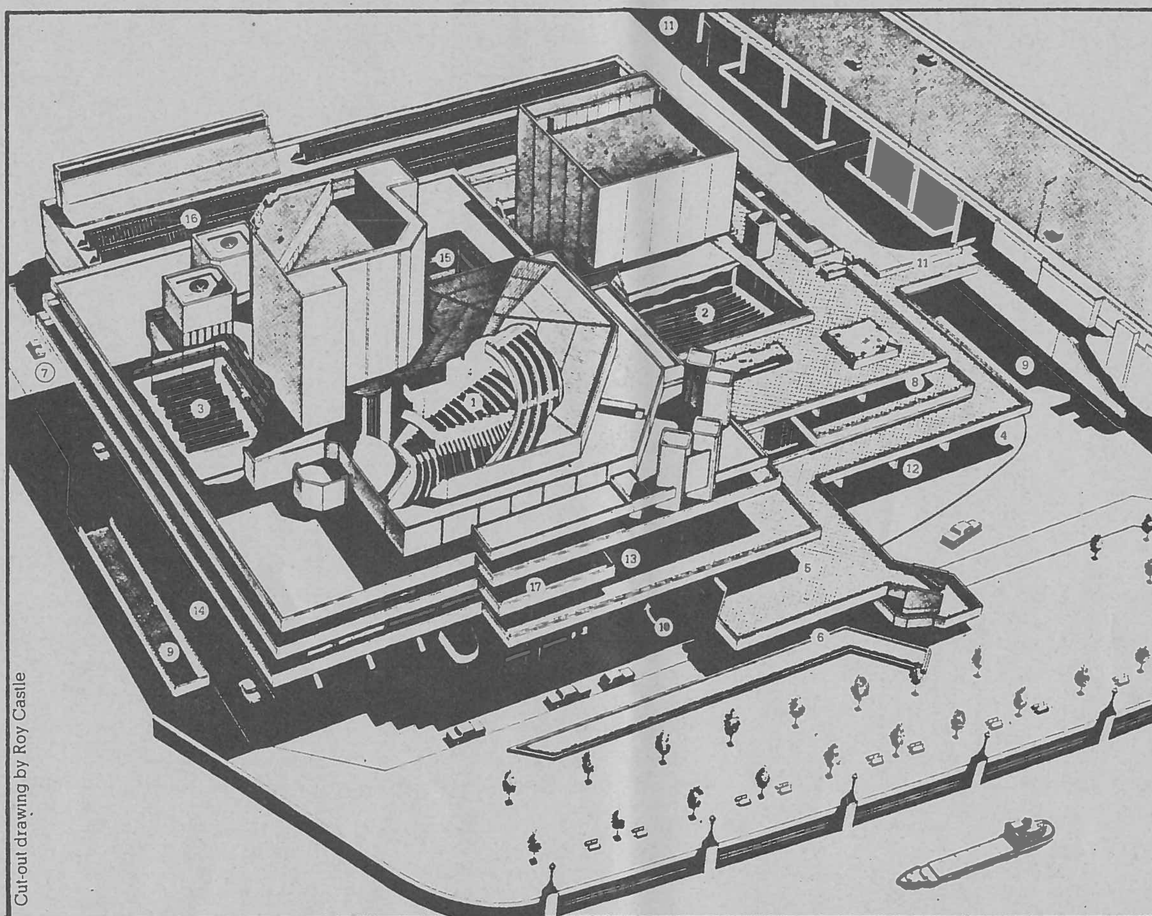
BASTT vzw

Aan dit nummer werkten mee
G.CANFYN, D.DARDEN, W.DE BONDT, G.SNOECK, R.VERBERGT, R.WERCKX.

van 7 tot 10 april 1986
initiatief : INFAC Brussel onder leiding van A. Joukovsky en A. Prévot
coördinatie: Raph Janssens A.D.B.
verslag: Rose Werckx

NATIONAL THEATRE

Aan de oever van de Thames, vlak naast de Waterloo Bridge en tegenover Somerset House, opende in 1976 het National Theatre zijn deuren.
Het betreft hier een realisatie van de architekten DENYS, LASDUN and PARTNERS, die reeds vanaf 1965 aan de 'South Bank Theatre and Opera House Board' verschillende voorprojekten voorlegden (zie ook 'Architectural Design' nr 6 van 1965 en nr 2 van 1968, en 'Architecture d'Aujourd'hui' nr 129 van 1966).
Het geheel is een betonstruktuur (zichtbaar met bekisting in ruwe planken), die zich terrasvormig ontwikkelt rond de hoge toneeltorens.
In de zomer kunnen de mensen op deze terrassen luisteren naar muziek, voorstellingen bijwonen met clowns, goochelaars en sprookjesvertellers, of genieten van het uitzicht over de Thames.
In 1976 werden er zelfs vliegwedstrijden voor draken georganiseerd.

Binnen, bij de ontvangstruimte en in de foyers, is er bewust ruimte gemaakt voor het publiek.

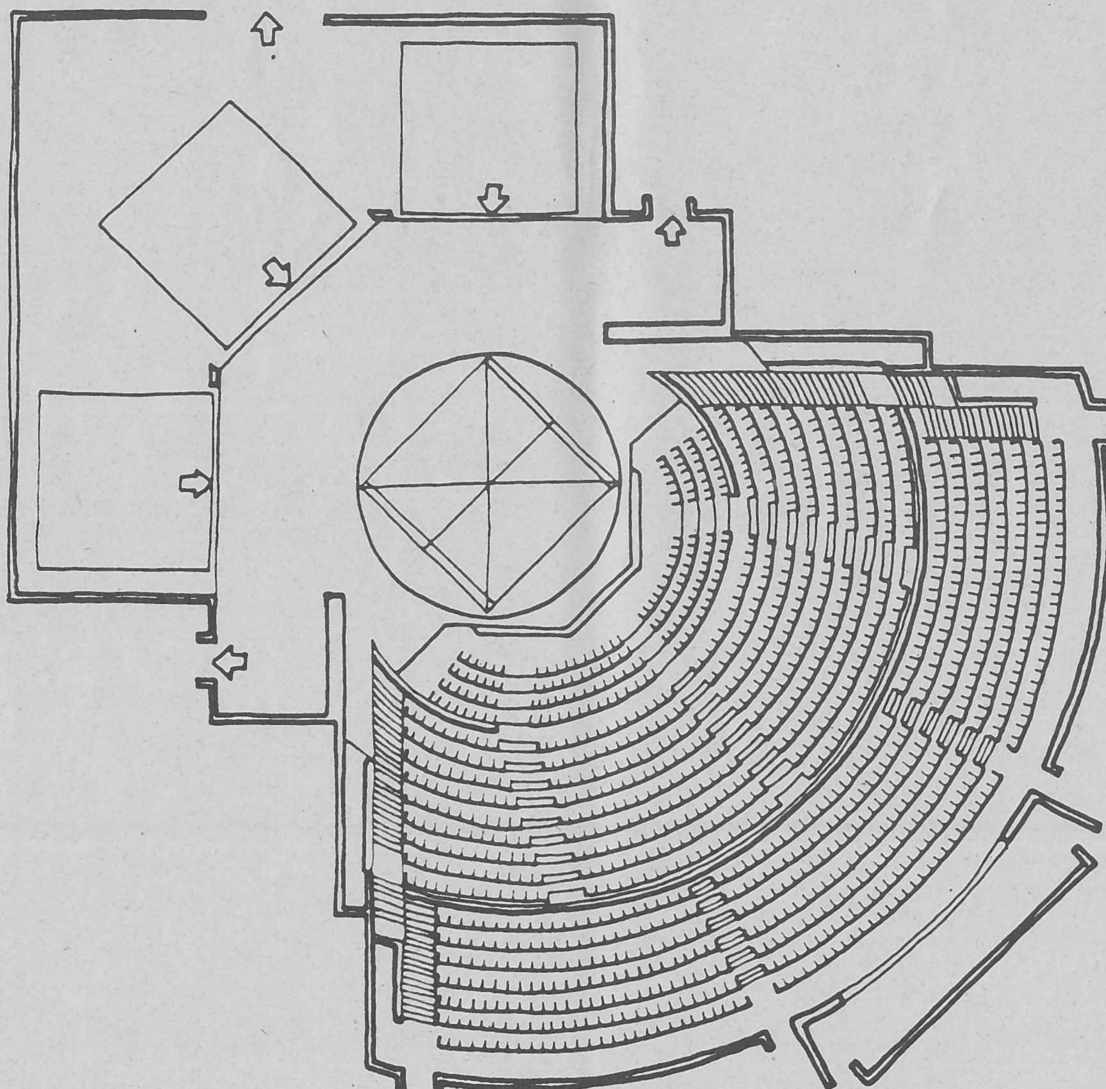
Zij kunnen er buiten de voorstellingen, luisteren naar live-muziek, eten, drinken, boeken kopen over theater of tentoonstellingen bekijken.

In het gebouw bevinden zich drie zalen:

1. The OLIVIER Theatre
2. The LYTTELTON Theatre
3. The COTTESLOE Theatre

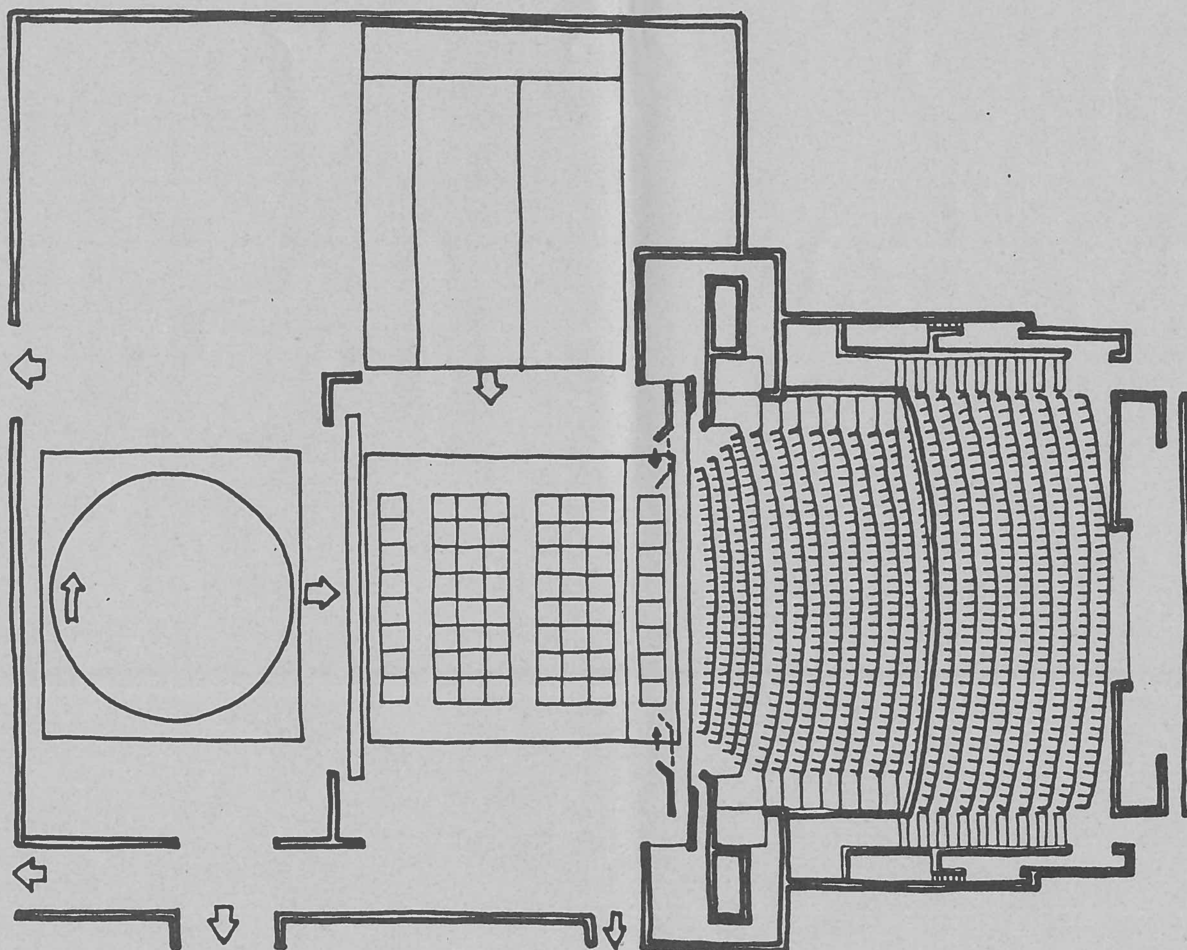
The OLIVIER (genaamd naar Lord Laurence Olivier, eerste directeur van de 'National Theatre Company') biedt ruimte aan 1.160 zitplaatsen.

Het is een amfitheater waar grote produkties uit het klassieke en moderne repertorium worden opgevoerd.

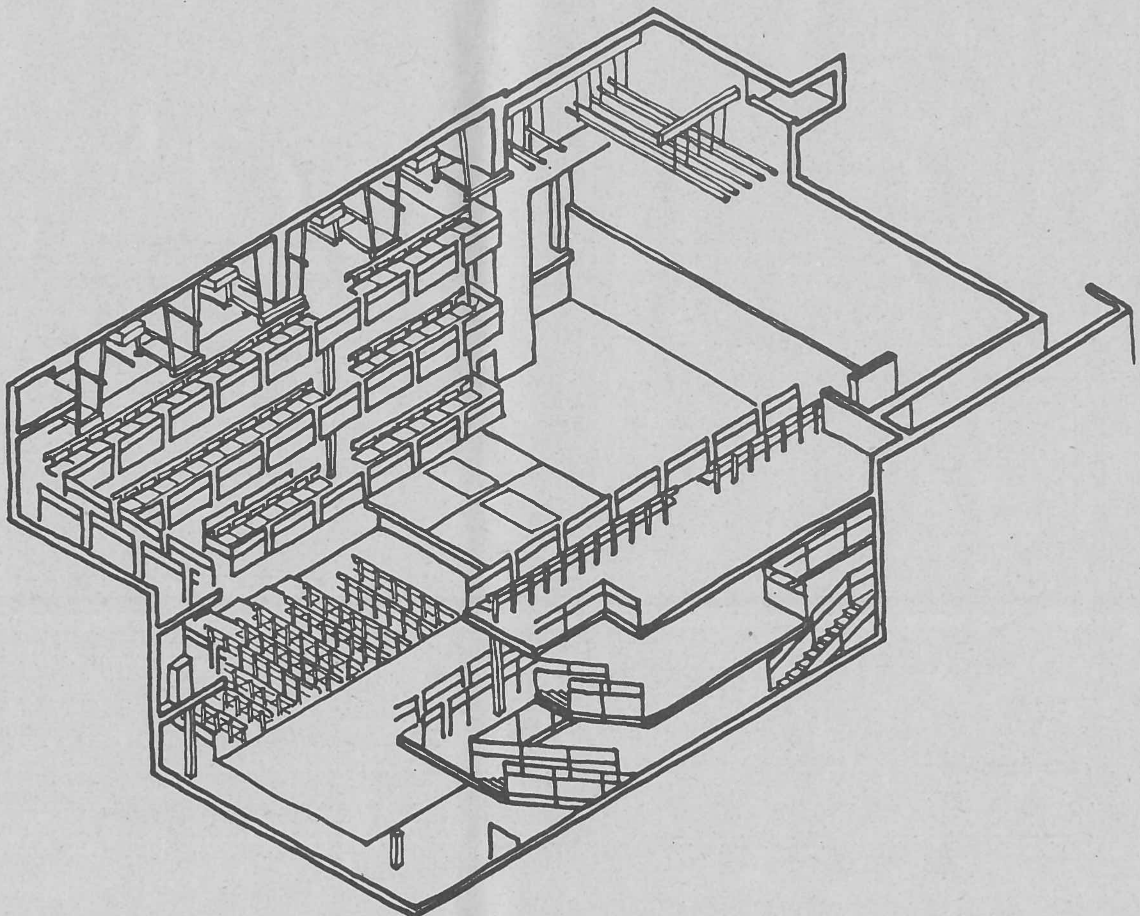
Boven de scène, die langs drie zijden open is naar de toeschouwers en ook driezijdig met een brandscherm kan afgesloten worden, is een toneeltoren gebouwd die uitgerust is om driedimensionaal dekorelementen te kunnen optrekken, regelbaar per computer.
De scène zelf staat rechtstreeks in verbinding met neven- en één achterscène.
Langs beide zijden van het toneel bevinden zich de typisch Engelse vertikale metalen strukturen waar de spots aan bevestigd worden: the booms.
De paarsgrijze tinten van de zaal geven het geheel een rustige, aangename sfeer.
De akoestische panelen die boven aan de zoldering werden bevestigd, zijn in feite bakken met tekstiel overtrokken. Deze 'stof'-bakken zijn ontzettend moeilijk te reinigen: een interessante financiële regeling voor dit probleem is nog niet gevonden omwille van de moeilijke bereikbaarheid.

The LYTTELTON heeft een traditioneel prosceniumtoneel, met een vrij grote ruimte vóór de gordijnen.
De zaal biedt plaatsruimte voor 890 personen.

De interessantste ruimte is The COTTESLOE; 200 à 400 toeschouwers kunnen via het midden, maar ook via twee zijgaanderijen de voorstellingen volgen. De vorm is geïnspireerd op de vroegere 'tennis-court'. In de toekomst wil men de spelmogelijkheden van de zaal nog vergroten door verplaatsbare tribunes aan te brengen. Gezelschappen uit de provincie en het buitenland worden hier uitgenodigd en een gedeelte van het Londens 'Fringe'-theater kan hier zijn produkties brengen.

In het resterende gedeelte van het gebouw bevindt zich een gans kluwen van ruimten noodzakelijk voor het brengen van theaterprodukties. Ze werden utilitair ontworpen met bv prachtige natuurlijke bovenlichten in het dekoratelier. Het schildersatelier geeft, door zijn grote hoogte, de mogelijkheid een 'achterdoek' over gans haar oppervlak te bewerken. Verder vindt men er nog: een atelier voor metaalbewerking, een kostuumatelier, een ruimte waar pruiken gemaakt worden, e.a. Indien U geïnteresseerd bent: dagelijks organiseert het N.T. rondleidingen doorheen gans het gebouw. (inlichtingen 01-633 08 80).

- TECHNISCHE STEEKKAART -

Atelier voor dekorbouw. Naar ontwerp van uw scenograaf, of volgens onze ideeën.

Om een vakkundige uitvoering te verzekeren is een eigen infrastruktuur opgebouwd bestaande uit:

1. SCHRIJNWERKERIJ
   mogelijk in kombinatie met vacuum gevormde pvc-panelen.
   Aanmaak van rekwisieten.
2. SCHILDERSATELIER
   voor doeken tot 10 x 15 M.
   Eigen konfektie van doeken en gordijnen.
   Machinale isomobewerking.
   Polyurethaan-verwerking.
3. METAALBEWERKING
   ijzer en aluminium.
   Alle konstrukties en kombinaties.
   Laswerk met halfautomaat, ook van aluminium.
4. IMPORT VAN THEATERMATERIALEN

Dekorbouw is ten slotte de verstrengeling van allerlei stielen, het soms oneigenlijk gebruik van materialen, met durf, artistiek inzicht en ervaring als leidraad.

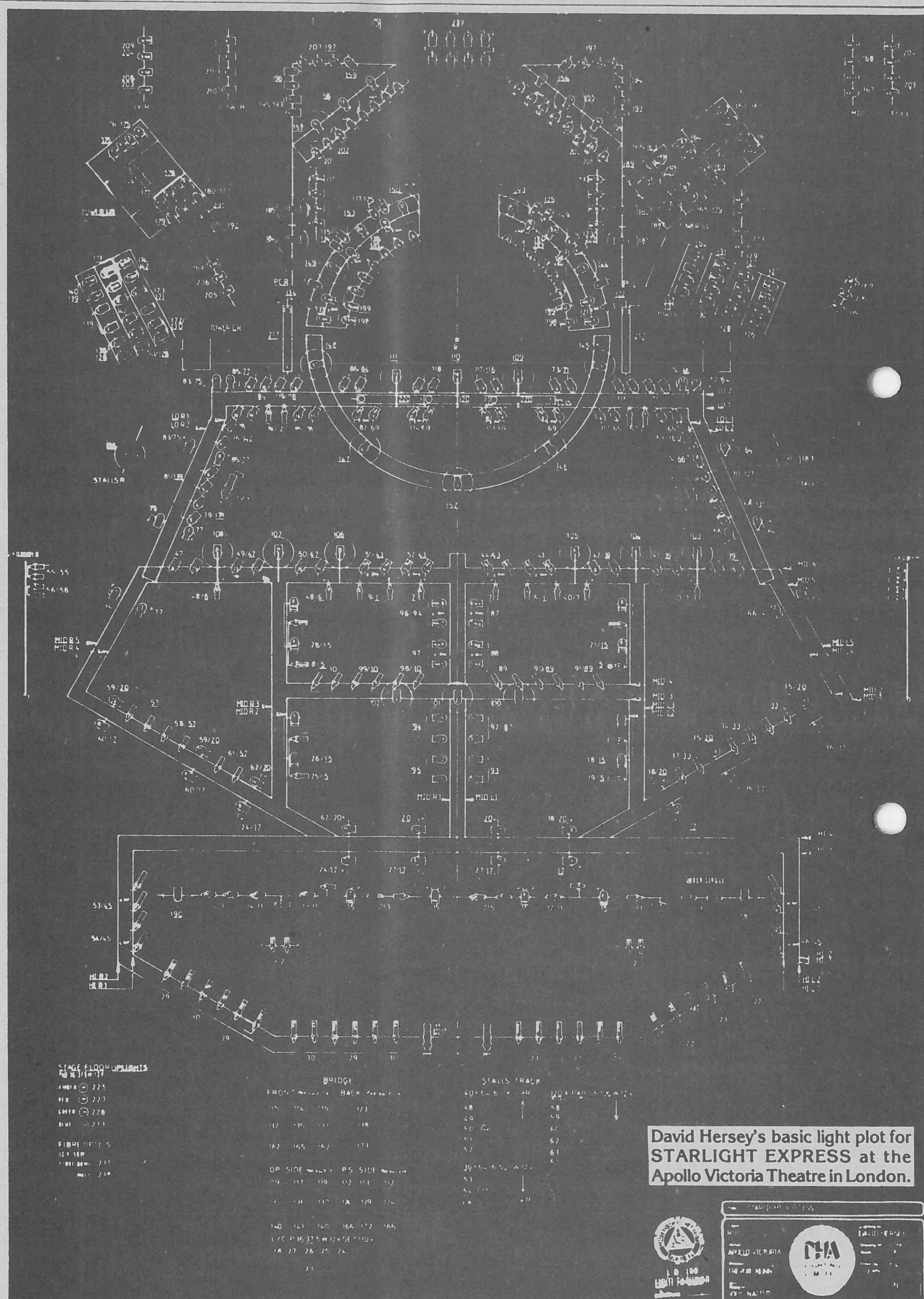
Twin Design is lid van de Belgische Associatie van Theatertechnici en van de Deutsche Theatertechnische Gesellschaft.

Foto's van gepresteerd werk zijn in onze show-room tentoongesteld.

Geïnteresseerden zijn, na afspraak, welkom.

Kontaktpersonen: HERWIG STERCKX of MIEKE VAN ELZEN

TWIN DESIGN PVBA
Herdersstraat, 18 - 2700 Sint-Niklaas
tel.03-776.44.07

David Hersey's basic light plot for STARLIGHT EXPRESS at the Apollo Victoria Theatre in London.

STARLIGHT EXPRESS in het APOLLO VICTORIA THEATRE

director: Trevor Nunn
music: Andrew Lloyd Webber
lyrics: Richard Stillgoe
designer: John Napier
lighting design: David Hersey

Niet zo ver van Buckingham Palace tref je het Apollo Victoria Theatre.
Deze oude bioskoop werd voor de produktie 'Starlight Express' totaal omgebouwd.
In een interview zegt David Hersey over de inhoud hetvolgende (1):
"The actors are playing steam engines, diesel engines, and electric engines, dining cars, box cars, freight cars.
Some people think trains have souls, or a kind of human behavior - that's part of a lot of children's fantasy. There's a wealth of American music about trains, too, which Andrew has tapped in the development of some of the songs.
The trains have many characters.
Of the primary characters, the diesel engine is called 'Greaseball', who's a sort of rocker character.
The electric engine is 'Electra', who is kind of an androgynous, diesel, or electricity?"

Wat is er nu zo speciaal aan deze produktie?
De akteurs evolueren op rolschaatsen: hiervoor werd de zaal omgebouwd in een high-tech dekor op verschillende niveaus.
Vooraan op de scène is een doorzichtige kunststofbekleding aangebracht, die nadien overgaat in een geschilderde half-bolvormige kom (salto's voor de akteurs).
Het merkwaardigste van het geheel is een brug, centraal gelegen; deze metalen brug kan alle denkbare bewegingen uitvoeren, computer bestuurd.
Dit kan soms problemen geven voor de akteurs, daar zij perfect een bepaalde timing moeten respecteren om ongevallen te voorkomen (snelheid!).
Borstweringen in doorzichtig kunststof, die op- en neerwaarts gaan, zorgen voor de veiligheid van de akteurs en de toeschouwers.

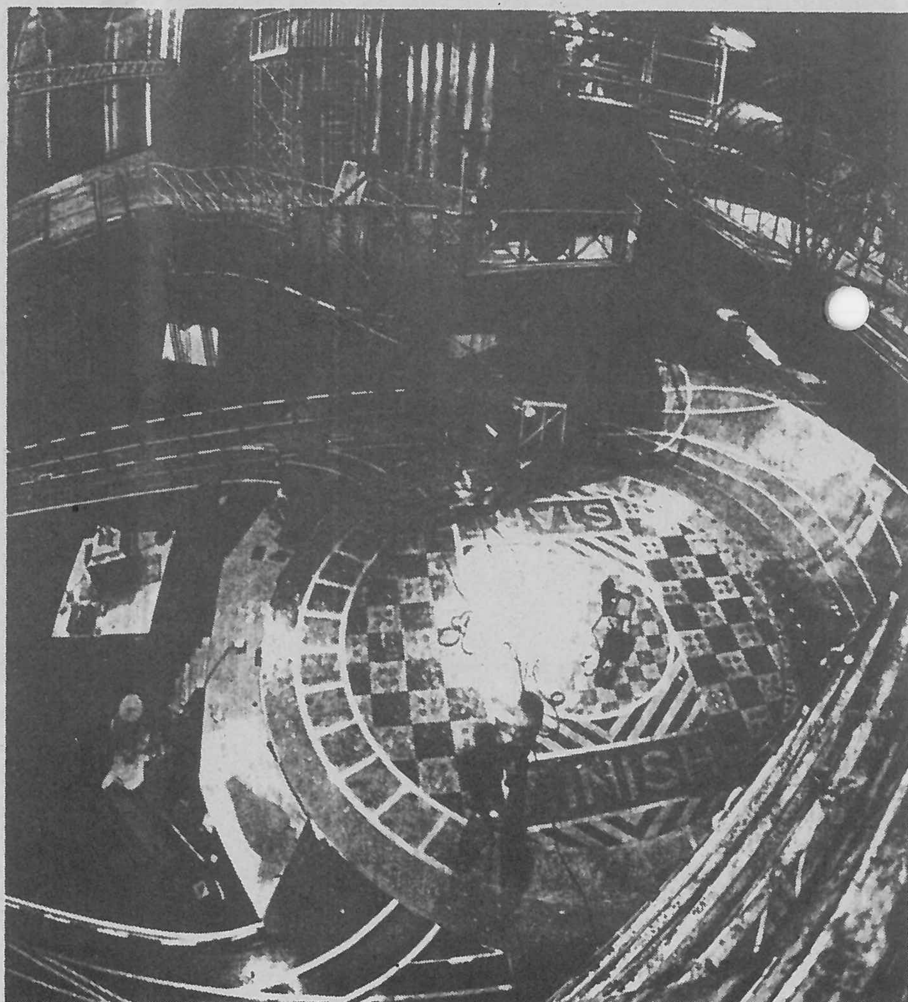
Om de totale zichtbaarheid te vergroten is er een video-circuit (6 camera's) ingebouwd, waardoor de toeschouwers via diverse schermen die deel uitmaken van het dekor, het gebeuren kunnen volgen.

Het voortbewegen van de akteurs wordt onderstreept door belangrijke lichteffekten, zodat hun snelheid door deze effekten visueel vergroot wordt.

In het dekor zijn er tevens enkele kleinschalige treincircuits ingebouwd. Het probleem bij deze produktie ligt bij de hoge eisen die aan de akteurs worden gesteld. Zij moeten de lenigheid hebben van een circusakrobaat, en tegelijk over een goede stem beschikken (zang).
Gedurende de voorstelling staan ze konstant onder stress.

Toch is deze zelfbedruipende produktie reeds uit de rode cijfers, en dit ondanks de produktiebegroting van zowat 280 miljoen BF.
Men verwacht dat ze nog jaren kan doorlopen.
Nadien zijn de producers verplicht het gebouw in zijn oorspronkelijke staat te herstellen.
De vernufte technische installatie van deze produktie is indrukwekkend, zonder dat ze hierbij de akteursprestatie in het gedrang brengt, maar deze eerder motiveert.
Inlichtingen te verkrijgen op het volgende adres:
Apollo Victoria Theatre
Wilton Road 17
SW1 LONDON   tel. 828.86.65

(1) "Lighting Dimensions"
    maart-april 1985

NORTHAMPTON-DERNGATE CENTRE

architekten: Peter Howaed
John Kennet
Tony Williams

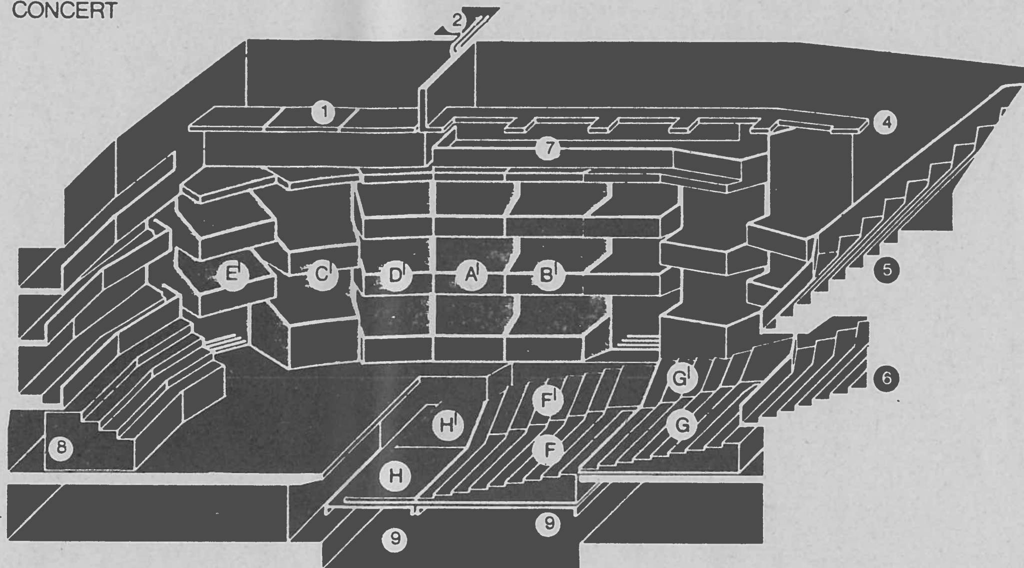
groep consult.: Theatre Projects
Richard Pilbrow
John Whitaker
Russel Johnson

Ten noorden van London ligt Northampton.
In de Guidhall Road staat een onopvallende gerestaureerde gevel, waarachter zich één van de grootste flexiebele ruimten bevindt van England:
het DERNGATE-centrum.

Via een ruim, aangenaam foyer kom je in een indrukwekkende zaal terecht, waar ongeveer 1.600 mensen terecht kunnen.
Er zijn voornamelijk 3 elementen die de zaal zijn grote flexibiliteit verlenen:
1. mobiele onderdelen
2. loges
3. tribunes

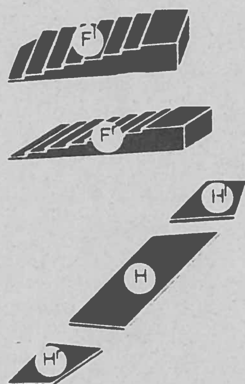
Twee vloerdelen zijn mobiel, gemonteerd als lift, enerzijds dienend als transportmiddel om tribunes, tafels, stoelen, dekorstukken naar de kelders te verplaatsen, en anderzijds om verschillende spel- en/of zaalniveau's te bekomen.
Een deel is bedoeld als orkestbak of proscenium, en het tweede, dat midden in de zaal is gesitueerd kan bv gebruikt worden bij de arena-spelvorm, of dienen om een deel van de tribunes op te plaatsen die, op luchtkussens gemonteerd, integraal in de kelders kunnen verdwijnen.
Elk tribunegedeelte, dat integraal gemonteerd blijft voor 150 toeschouwers, kan vlot door 4 personen verplaatst worden.
Op die manier kan op een relatief eenvoudige wijze de arenavorm veranderen in een frontaal theatertype met verheven podium, met of zonder proscenium of orkestbak.
De vloer kan ook helemaal vlak gesteld worden, zodat via een nevenruimte, verbonden met een zaalhoge, brede deur, rechtstreeks van de straat hoge voorwerpen kunnen worden binnengerold, of een wagen met dekorstukken kan lossen in de zaal zelf.
vanuit de nevenruimte verschijnen ook de loges die links en rechts tot in de hoeken van het scène-gedeelte kunnen ingebouwd worden naar gelang de gewenste verdeling.
Deze loges vormen een spel van 10 verschillende torenelementen van elk drie niveau's. Elk element weegt ongeveer 9 ton, en wordt door max. 4 personen op luchtkussens verplaatst. Dit gebeurt in een minimum van tijd.

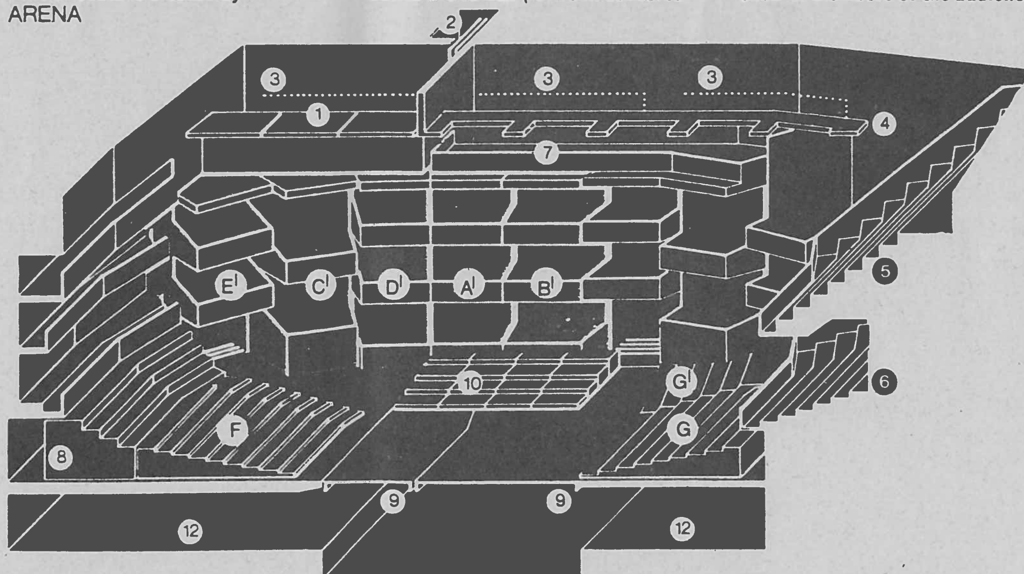
CONCERT

14 Section perspective showing one half of auditorium in 'concert' format (1400 seats). The layout for the other half is mirrored. All the box towers (shown in blue) and seating wagons are in use. One continuous rake of seats is created by positioning one group of seating wagons (shown in red) on the fixed floor at the back of the hall, and a further group on a lowered section of the elevated floor. The acoustic banners on the side wall behind the boxes are raised (for rock concerts they would be lowered), so that the acoustic shell is formed by these walls and concrete roof above the catwalks. The one section of bleacher seating in the hall is pulled out behind the orchestra for use by a choir or members of the audience.

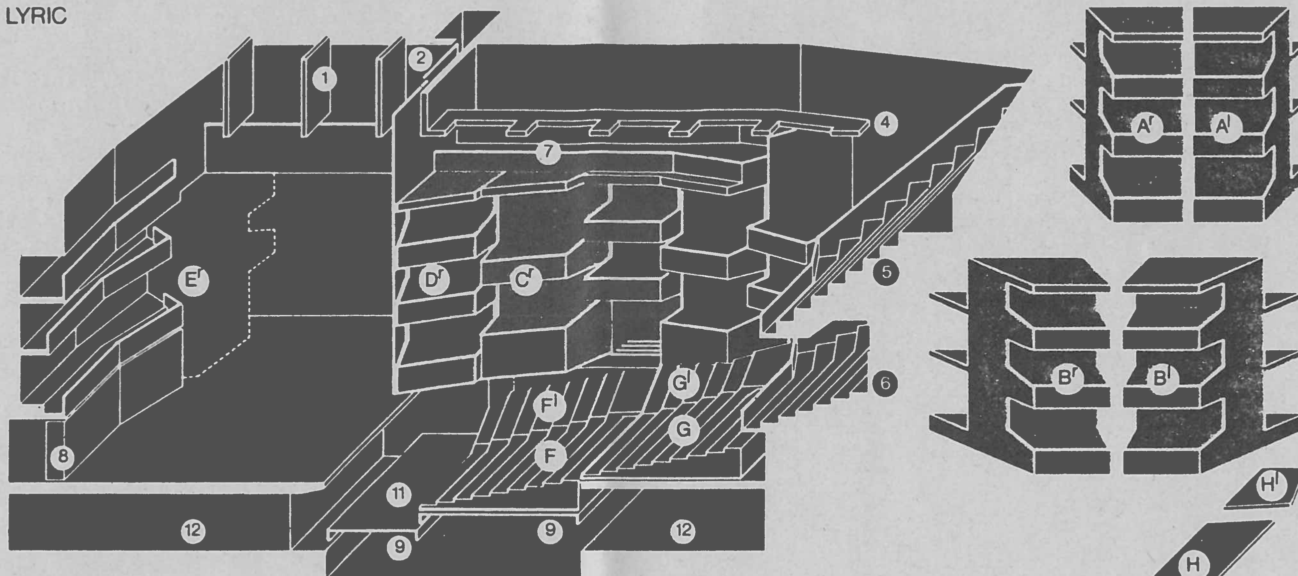
ARENA

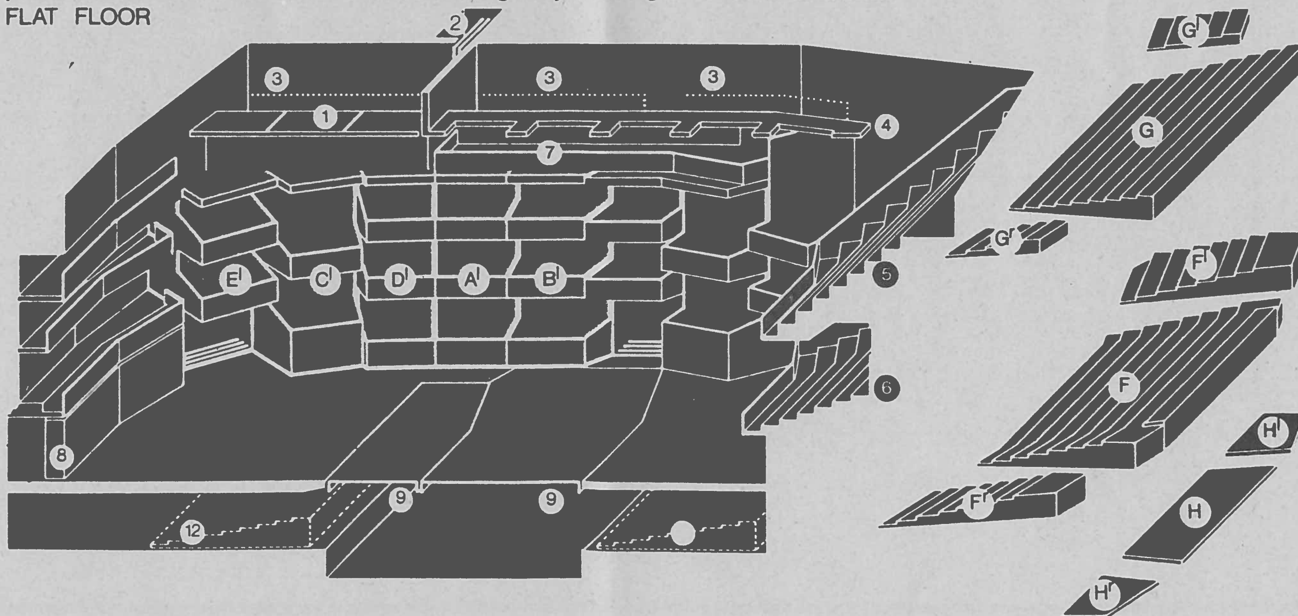
15 'Arena' format (1483 seats). Seating wagons have been rearranged, making two continuous rakes at each end of the hall. Tiered rostra with loose seats, not on air castors, are positioned on the remaining two sides. All the boxes are in place. Unused seating wagons are stored below. Acoustic banners are likely to be lowered. The audience are splendidly focused onto the central performance area (see p49). The boxes increase this focus and by eliminating the bare walls permit an intimacy that would otherwise be inconsistent with such a large seating capacity. Ceiling elements have been lowered to close off the flytower above the orchestra, and form a continuous ceiling level above the audience.

LYRIC

16 'Lyric' format (1151 seats without orchestra pit). Four boxes have been repositioned, the others have been stored away in the scene dock. The horizontal walls and vertical fire curtains which form the proscenium arch have been slid into position. The ceiling above the stage has been hoisted into the flytower. Bleacher seats are retracted. Most of the audience have clear sightlines and the shallowness of the boxes allows their occupants a reasonable view of the stage. Any loss of sight of the stage corners is more than compensated for by the intimacy and sense of inter-audience contact derived from 'hanging people on the walls'. Note the staggered effect of the rearranged boxes in contrast to the other formats.

FLAT FLOOR

17 'Flat floor' format (648 m^2), for civic receptions, banquets, dinner dances, exhibitions and trade shows. All the box towers are in place. The seating wagons are stored below. The ceiling level is continuous throughout the length of the hall.

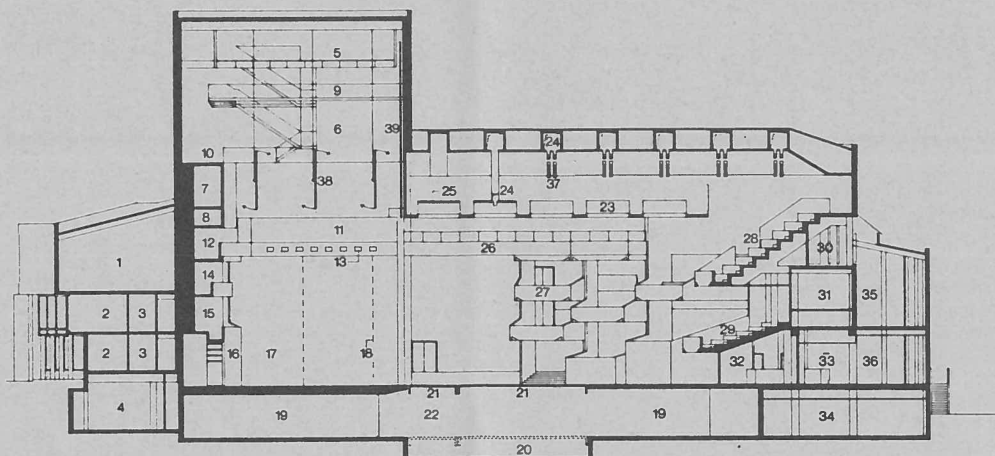
Zo wordt in een tijdspanne van ongeveer twee uur de ganse ruimte van frontaal-vorm naar arena-vorm gewijzigd.

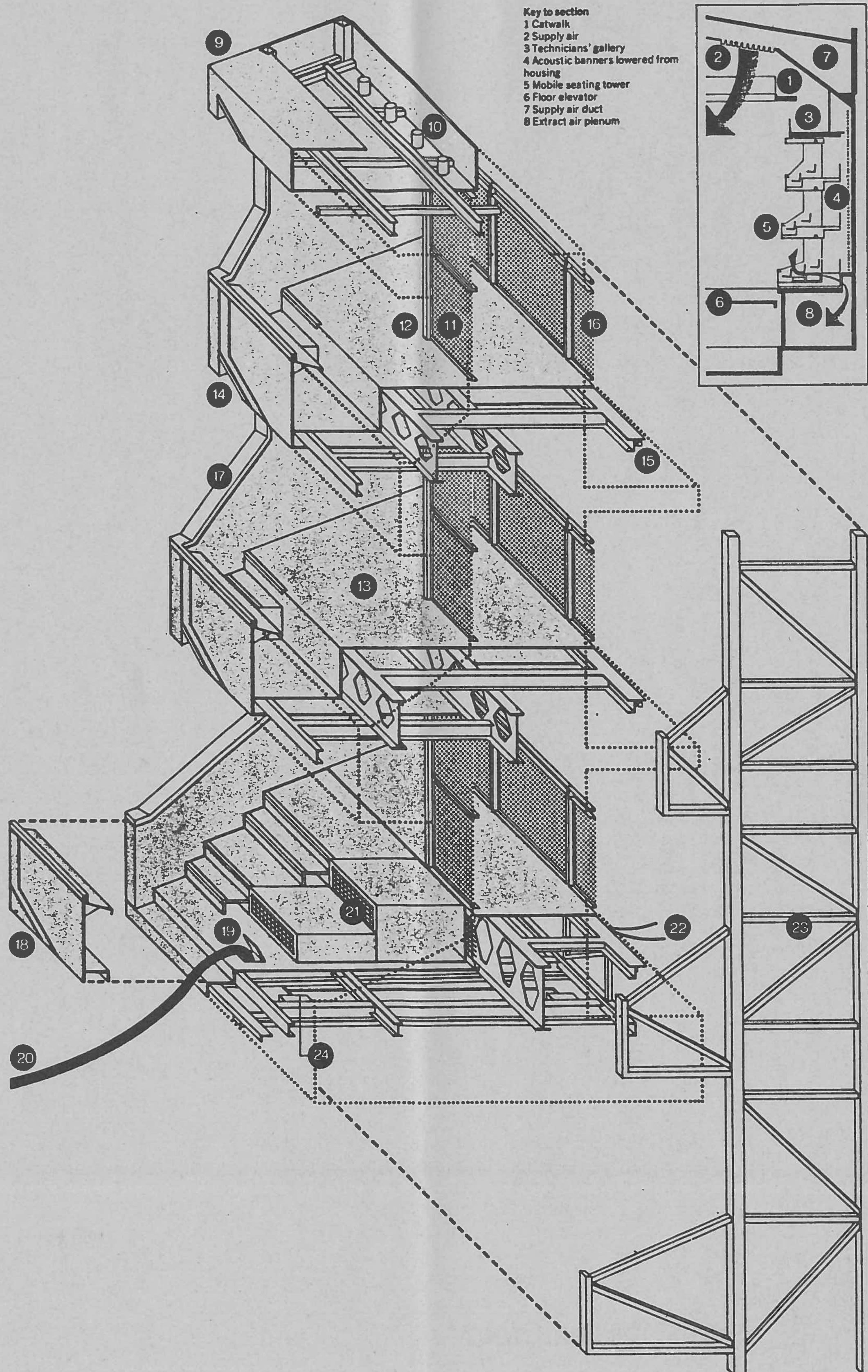
Boven het scène-gedeelte is een prachtige toneeltoren gebouwd, die in geval van een ander speldispositief onderaan met akoestische draaiende panelen kan afgedicht worden.
Op die wijze bekomt men een flexibiliteit die zowat alle vormen van spelen toelaat, gaande van theater, opera, koncerten, tot sportmanifestaties, tentoonstellingen, banketten, en zo meer.

De lichtbruggen vormen een abstrakt spel van vertikale en horizontale lijnen aan de zoldering. Daartussen bevinden zich beweegbare akoestische panelen.
Alle materialen werden in funktie van de akoestiek gekozen, met als resultaat dat er praktisch geen parasiet geluid voorkomt in de ruimte (het eigen geluidsniveau 20 N R).
De BBC komt daarom regelmatig belangrijke koncerten hier opnemen; de agenda voor koncerten is reeds volgeboekt tot in 1989.

Welke problemen ondervindt men momenteel in dit centrum?
In de zomer is er een koelingsprobleem; door de vrij hoge bouwkosten heeft men willen besparen op een goed funktionerend air-conditioning- sisteem.
Een oplossing hiervoor wordt gezocht.
Een tweede punt zijn de loges. In gebroken wit geschilderd, worden ze door de manipulaties ontzettend vlug vuil, zodat ze maandelijks moeten worden herschilderd.

De technische staf van dit theatergebouw bestaat uit 8 personen.
Bij grote manifestaties worden nog een 12-tal losse medewerkers bij ingezet.
Een privé-firma onderhoudt het gebouw.
Financiëel lijkt alles vlot te verlopen, indien men bij de planning de produkties tracht te groeperen per zaaltype.

Key to section
1 Catwalk
2 Supply air
3 Technicians' gallery
4 Acoustic banners lowered from housing
5 Mobile seating tower
6 Floor elevator
7 Supply air duct
8 Extract air plenum
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

COMPUTER AIDED DESIGN

EEN VOORDRACHT DOOR KEN BENNETT BIJ HET ABTT

Het was door een publiciteitsopdracht van 'Ford', het laten draaien van een wagen op tekening, dat Ken Bennet de mogelijkheden besefte van de computer als tekenhulp voor de scenograaf of de architekt.

Een eerste experiment gebeurde bij de BBC.
De computer maakte een dekortekening in kleuren op het scherm.
Men was echter niet tevreden over het bekomen resultaat.

De Engelse Nationale Opera waagde een tweede experiment:
voor 'Die Walküre' van Wagner had men een beweegbaar plateau nodig.
Spijtig genoeg werden er onvoldoende gegevens in de computer gestopt, omdat voor de programator de bedoelingen van de theatermakers te onduidelijk waren.
Het resultaat was dus ook niet bevredigend.

Het studiebureau van Ken Bennett kreeg dan van G.L.C. een budget voor een 6-maanden-projekt (subsidie van de stad London).
Er werd gestart met een bestaande software voor architekturaal tekenen 'Medusa' die hiervoor aangepast werd. Wat biedt dit toestel?
Zij maakt volgende tekeningen:
1. grondplans
2. doorsneden
3. tekeningen in vogelperspectief: de invalshoek kan men zelf bepalen of wijzigen.
4. een ontwerp van bv eendekor in de bestaande toestand invoegen.
Eventuele wijzigingen kunnen worden aangebracht zonder 'gilette'.

Bennett toonde een voorbeeld van technische tekeningen gemaakt per computer voor een rock-koncert in de USA.
Dit ontwerp bestond uit een groot plateau met vier immense torens, overkoepeld door een tentstruktuur.
Alle tekeningen waren uitgevoerd met een nauwkeurigheid op de mm, met de gewenste invalshoek vanuit de toeschouwersruimte, zodat van alle zijden de zichtbaarheid kan gekontroleerd worden.
Het procédé is boeiend maar momenteel nog prijzig.

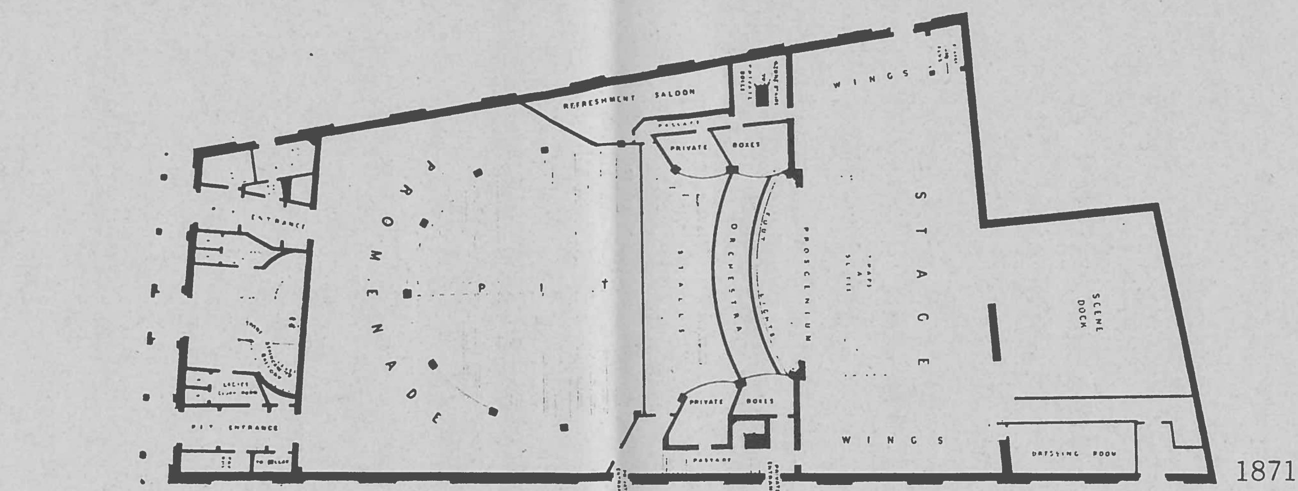
Het studiebureau tracht deze software nog verder te perfectioneren.
Een van haar doelstellingen is o.a. ook lichtontwerpen weer te geven binnen het beeld, en dit met de gewenste lichtscakeringen.
Verder wil men de nieuwe software in de toekomst laten evolueren naar meerdere computersistemen. Misschien wordt het in de nabije toekomst ook verkocht, en zou een firma ze ook bij ons kunnen ter beschikking stellen van mogelijke gebruikers.

De firma ADB uit Zaventem gebruikt bv reeds geruime tijd 2-dimensionele CAD om elektrische schakelingen, mechanische toestellen en plans voor theater en TV-studio's uit te werken.
De 3-dimensionele toepassing interesseert hen zeer sterk, daar de basis hard-ware reeds voorhanden is.
De kontakten met modelbox in England voor een eventuele samenwerking zijn gestart.
Indien het sisteem rendabel blijkt, ligt het in hun bedoeling de infrastruktuur te verhuren aan scenografen, decorateurs, architekten en geïnteresseerden.

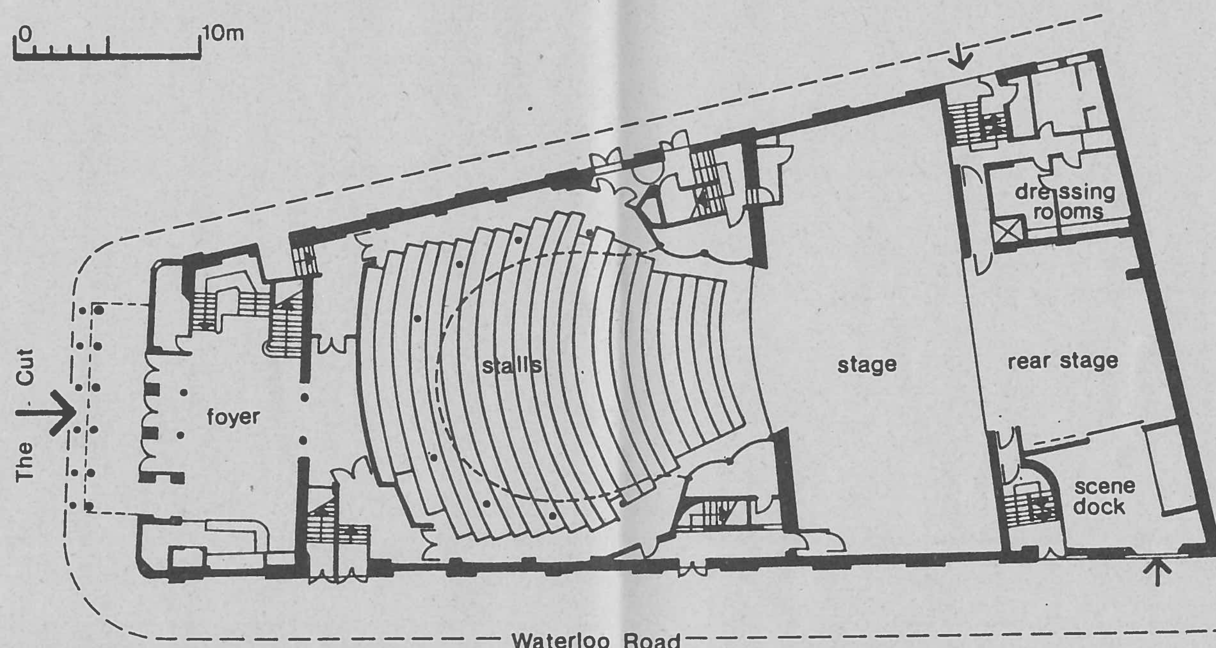
THE OLD VIC

In 1982 werd de Old Vic verkocht aan de hoogste bieder, Ed Mirvisch, een Canadees uit Toronto.
Het architektenbureau Renton Howard Wood Levin Partnership won de in 1982 uitgescheven wedstrijd, en hetvolgende jaar reeds werden de eerste restauratie-werken aangevat.
The OLd Vic, vroeger The Royal Cobourg Theatre, dateert uit 1818.
De voorgevel werd meermaals aangepast.
In 1983 werd deze gevel in Georgiaanse stijl gerestaureerd, terwijl aan de zijgevels weinig werd veranderd.
De grootste ingreep betreft de inkompartij tussen straat en zaal, omwille van het ontbreken van foyerruimte voor het publiek en de toegankelijkheid.
Vroeger was het foyer (promenade) achteraan in de zaal zelfen waren er verschillende toegangen rechtstreeks van de straat naar parterre of balkons.
In het nieuwe projekt verleent één centrale trap toegang tot een foyerruimte

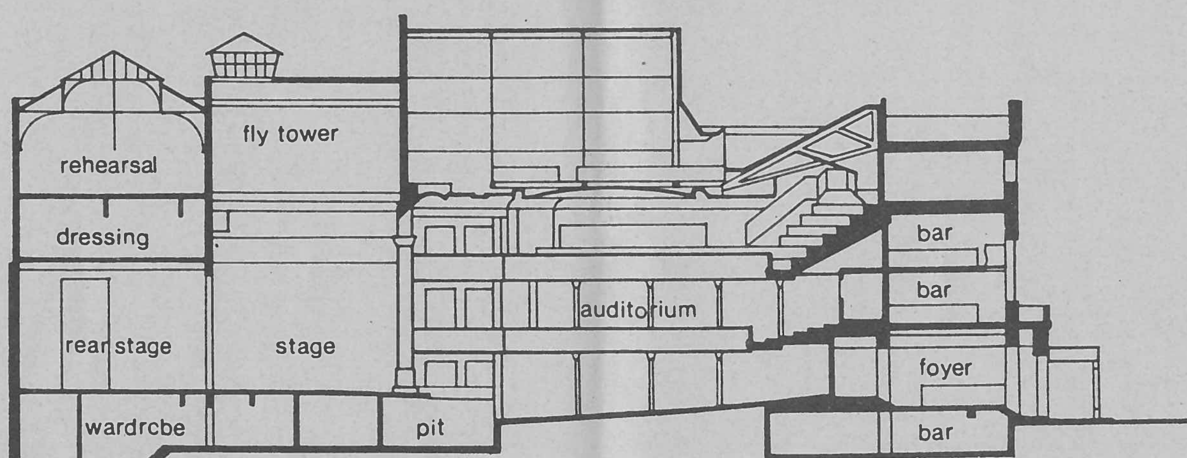

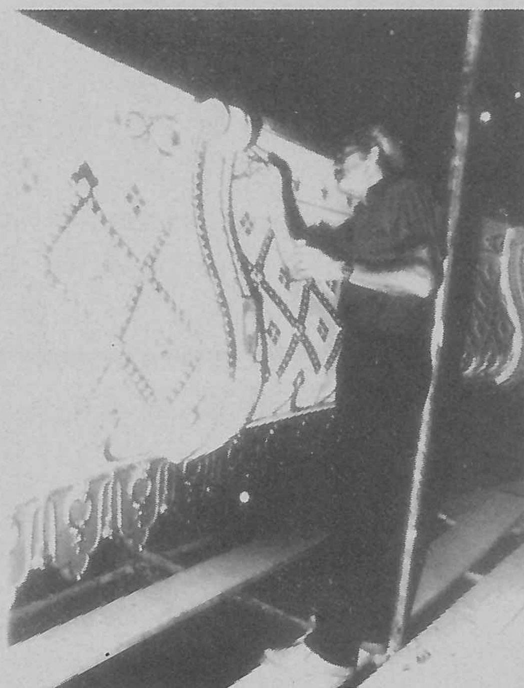

op elk niveau, van waaruit men dan de zaal kan bereiken.
Het geheel is hier in witgele tinten geschilderd, met blauw-koraal gekleurde tapijten op de vloer.
Het auditorium werd gerenoveerd: speciaal ontworpen tapijten en muurbekleding in discrete tekeningen werden er aangebracht.
De balkons en het proscenium werden in hun originele staat hersteld aan de hand van bestaande tekeningen.
Door het 'continentaal'-zitsysteem toe te passen kon men de capaciteit van de zitplaatsen opdrijven van 125 tot 1.077, dit soms ten nadele van de zichtbaarheid.
Het auditorium werd ook uitgerust met een air-conditioning-systeem.
Een grote flexibiliteit was een van de belangrijkste opdrachten bij het ontwerpen van de scène.

De voor-scène kan door middel van een hydraulische lift tot orkestbak omgevormd worden. De loges links en rechts van het toneel (boxes) zijn demonteerbaar.
Het administratief gedeelte en de kleedkamers werden ook op een eenvoudige wijze gerestaureerd; ruime repetitielokalen bevinden zich onder het dak.
Nochtans is de gehele restauratie bij insiders niet altijd met handgeklap onthaald; het tijdschrift "The Architects' Journal" (22 february 1984) schrijft hierover hetvolgende:
'The Old Vic may offend purists who cannot accept the mixture of Georgian and Victorian with a distinctly late twentieth century flair for colour.
However, the architects' interpretation of the past gives it a sense of vigour and bravado which would have been difficult to equal with a less adventurous design.'

MUTINY

IN HET PICCADILLY THEATRE

Het Piccadilly Theatre werd ontworpen door Bertie Crewe, in samenwerking met Edward A. Stone.

OP 27 april 1928 werd dit theater geopend met de muzikale komedie 'Blue Eyes'.

Momenteel speelt men er 'Muiterij op de Bounty', een gekend verhaal naar het libretto van Richard Crane.

Over deze produktie schrijft hij in het programmaboekje hetvolgende:

Early in the morning, on 28th April 1789, a mutiny occurred on a little trading vessel in the South Pacific.

The ship was carrying a consignment of 1000 breadfruit saplings from Tahiti to Jamaica as cheap food for slaves. The Captain and eighteen loyal officers and men were cast adrift in an open boat, and the ship returned to the delights of the South Seas under the command of her Master's Mate.

The Bounty Mutiny was a minor ripple in a deluge of rebellion that was sweeping the world. The French and American Revolutions had overturned more than a century of tranquillity, Europe was preparing for world war with Napoleon and the King of England was going mad. The Bounty would have sunk without trace in this watershed of history, were it not that the temper of the men, the tensions between the officers, and the eruption that followed, seemed to sum up, in fascinating detail, the end of one era and the beginning of another. The bullying discipline of William Bligh, the idealism and mental agony of Fletcher Christian, the lure of the Pacific, and the uncompromising majesty of the sea, all combined to seize the imagination of the public, and turn a maritime incident into a legend of the high seas.

We have taken the legend at its full theatrical strength – the pomp of the British Empire, the work-songs of the men, the mystery and terror of Cape Horn, the dense heat of the doldrums, the 'tamure' rhythm of Tahiti, the emotional crescendo of officers and men and its eruption in mutiny, the iron determination of Bligh's open boat voyage, and the final despair and isolation of Christian. The show is a voyage from a crumbling world of traditional authority, to the newly-discovered exotic South Seas. On Tahiti, the men learn to demand the freedom that has been denied them, but in doing so, they corrupt their new world and destroy themselves.

Richard Crane 1983

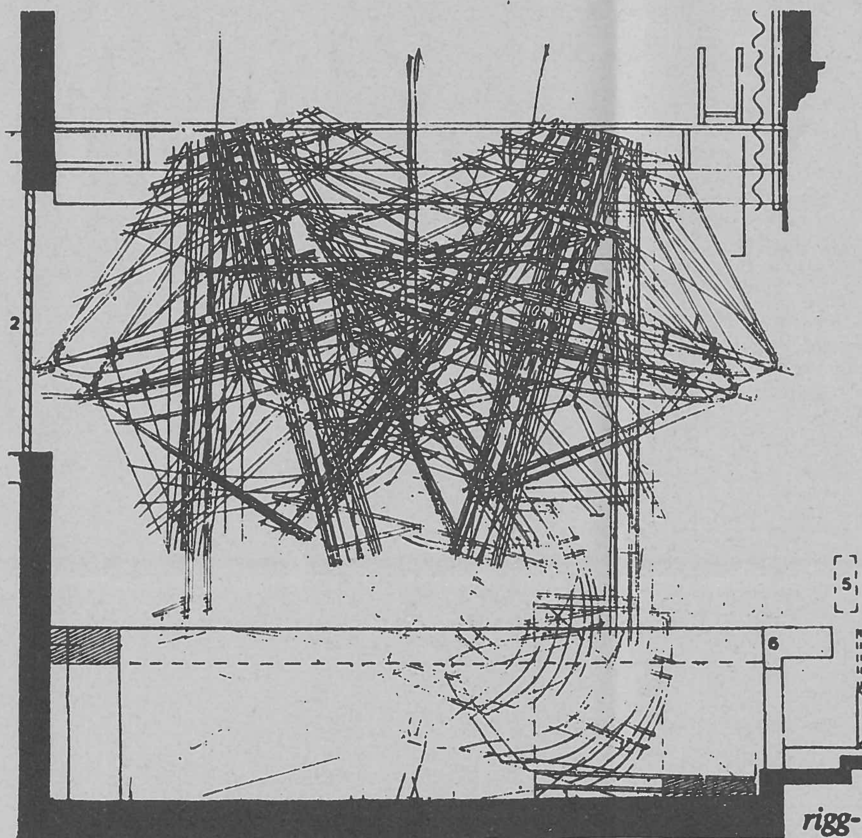
William Dudley ontwierp een 18°-eeuws houten schip.

Dit schip moest kunnen:

- zeilen in kalm en stormachtig water,
- simultaan het dek en de cabines tonen,
- verdwijnen en een eiland worden,

dit alles op een toch tamelijk kleine scène van het Piccadilly Theatre.

Zo kan de boot een gedeelte boven de toneelvloer opstijgen, en ook helemaal naar onder toe verdwijnen.
De romp van het schip steunt op een hydraulische zuil gekoppeld aan een daaiplateau. Hierdoor kan de romp totaal ronddraaien, op- en neergaan, en schommelen.
De spelmogelijkheden van de akteurs zijn zeer groot, daar zij bijna doorlopend het ruim, de voorboeg, het dek, enz. kunnen bespelen.
De masten, die 12 akteurs kunnen dragen,zijn vastgemaakt aan een H-frame met draaibank. Zij kunnen losgekoppeld worden van de romp, en verdwijnen dan in de toneeltoren.
De boot kan ook totaal verdwijnen voor o.a. de scènes in Tahiti, waar een vlakke scène bekomen wordt omdat er rond de romp aanvullende beweegbare plateau's zijn, die ook als lift fungeren tijdens de voorstelling als men voorwerpen of personen vanaf de boot in zee wil laten gaan.
De beelden van Tahiti worden vrij abstrakt weergegeven: fijne groen-witte gordijnen vormen het zuiders dekor.
Wat vooral opvalt in deze produktie is de techniek: het totaal gewicht van de romp bedraagt 3 ton en steunt ten slotte maar op de hydraulische beweegbare zuil, die afzonderlijk gefundeerd werd onder de keldervloer van het theater.

rigg-ing movement drawn by William Dudley (both much reduced)

TECHNICAL DETAILS

Ship: length 32′; width 21′; total weight less mast 8 tons; maximum designed capacity 10 tons; manoeuvrability: 360 degree rotation in either direction; tilt approx 15°, pitch approx 15° (maximum used storm scenes) raise/lower 8′ approx.

Mast: height 24′; used only when boat is at high level; total weight 2.5 tons.

Cantilever Lift: half ellipse in shape; length 32′; width 10′6″; loaded total weight 3 tons.

Stage Lifts: capacity 2 tons.

Ship Operations: remote console with joystick controls.

Producers: Freedman Panter.

Director: Michael Bogdanov.

Designer: William Dudley.

Production Manager: Richard Bullimore.

Set construction: Victor Mara Ltd.

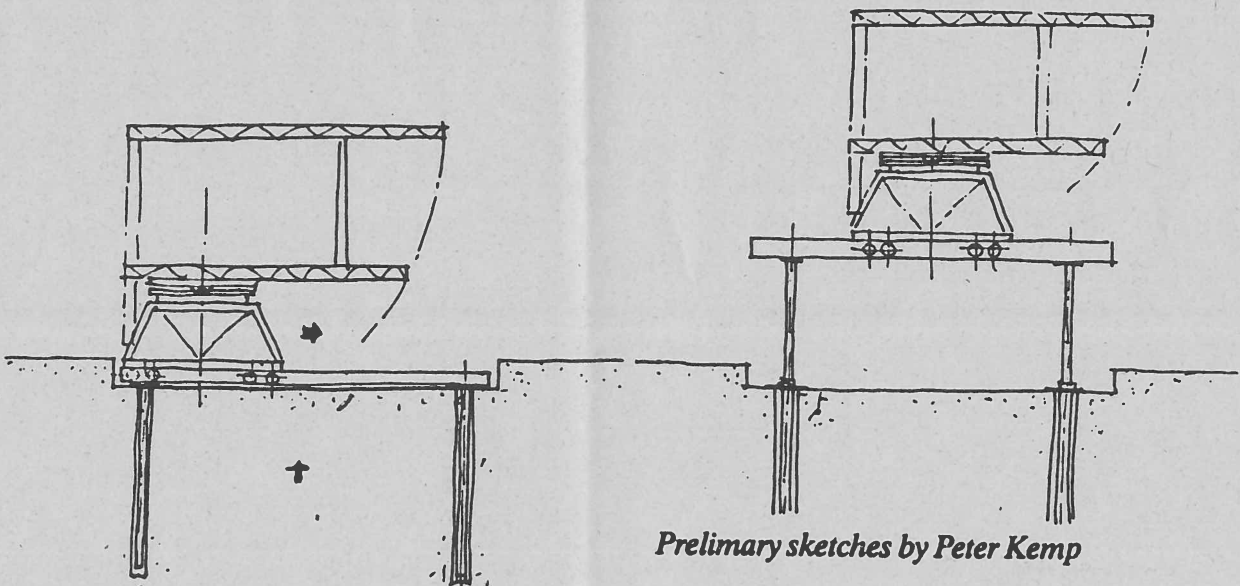
Boat Mechanism: Mike Barnett and Peter Kemp.

Metalwork: P. E. Kemp Engineers.

De bewegingen van de romp gebeuren simultaan met het dansen, wat, onafgezien van de grote behendigheid welke dit vereist van de akteurs, een zeer dynamisch beeld oplevert.
In zijn geheel genomen is deze produktie geen hoogvlieger, maar het is duidelijk dat de appreciatie in de 'London Week' gaat naar het ingenieus ontwerp van het schip.

WILLIAM DUDLEY

- studeerde aan de Slade School of Art
- eerste produktie in West-End
  1975 "I Claudius' Queen's Theatre
- talrijke produkties in het National Theatre,
  o.a. 'Undiscovered Country' in 1979 waarvoor hij een prijs behaalde
- werkte ook voor de opera:
  'The Tales of Hofmann'
  'Der Rosenkavalier'
  beide in Covent Garden.
- in Bayreuth
  'Der Ring des Niebelungen' van Wagner
- na de 'Mutiny' werkt hij voor het National Theatre:
  'The Real Inspector Hound'
  'The Critic'
  beide van Tom Stoppard

Prelimary sketches by Peter Kemp

FIRMA DE WOLF & CIE PVBA

SOCIALE ZETEL : 43 LINTHOUTBOSSTRAAT - 1200 BRUSSEL
EXPLOITATIE : 300 KONINGSSTRAAT - 1030 BRUSSEL
TEL. 02-218.70.53

HRB 444.632

IMPORTATEUR - GROSSISTE

ONONTVLAMBARE WEEFSELS M1

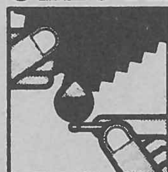
GORDIJNEN - OVERGORDIJNEN - ZETELS - MUURBEKLEDING

MEERVOUDIG GEBRUIK : KLINIEKEN - GASTHUIZEN - RUSTHUIZEN
SPEKTAKEL ZALEN
DISKOTHEKEN - SPIJSHUIZEN
HOTELS - SCHOLEN
GEMEENSCHAPPEN
WONINGEN
OPENBARE PLAATSEN ...

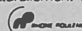
COLLECTIES MET UITGEBREID GAMMA IN :

FLUWEEL
VLAKKE STOF
BEDRUKTE STOF
GEWEVEN - NON WOVEN - GENRE 'JERSEY'
BESCHILFERDE STOFFEN - FLUO
VERDUISTEREND
GROTE BREEDTE - CYCLO - TULLE - VELUM
GELUIDDEMPENDE EN THERMISCHE PANNELEN
ZUUR WEERSTAAND (WERKKLEDERIJ)
MATRASSTOF
DEKENS

CLEVYL®

Les tissus naturellement ininflammables

CHLOROFIBRE - RHOVYL - CLEVYL - NATUURLIJK ONONTVLAMBARE STOFFEN

VUURWEERSTAAND :

PROCES VERBAUX M1

ONTVLAMMEN NIET BIJ BRAND OF BIJ HITTE
- KRIMPEN
- VERHARDEN
- VALLEN UIT MEKAAR

VERSPREIDEN NOOIT CHLOORSTOF
SMELTEN NIET - DRUPPEN NIET

VEILIGHEID

CONFECTIEMOGELIJKHEID
TEL. 02 - 218.70.53

BASTT VZW

Basiskursus Teatertechniek voor Professionelen. INFO.

Als vervolg op het artikel op blz 3 van "Aktualiteiten 17", hier de definitieve praktische mededelingen.

Er kwamen meer dan 40 positieve reakties binnen van geïnteresseerden, waardoor wij U moeten aanraden zeer snel uw formulier terug te sturen, en ook het voorschot over te schrijven. De eerste 24 die hiermee in regel zijn, zullen deze kursus kunnen meemaken; anderen zullen we naar een volgende uitgave moeten verwijzen. Mogen wij wel aandringen, in het kader van de grote belangstelling en de absolute beperking tot 24, een spreiding toe te laten voor alle teaters en gezelschappen uit heel Vlaanderen. Schrijf dus liever niet in met een hele groep uit één plaats !

De kursus gaat dus door in "Dommelhof", Provinciaal Instituut voor Kultuur en Sport, Toekomstlaan 5, 3580 Neerpelt. Tel.: 011/64.27.05 - kursusverantwoordelijke voor het centrum Bart ALDERS - kursuskoördinator voor BASTT: Luk De Bruyker.

Totale kostprijs : 7500.- (indien gewenst kan het ontvangstbewijs gesplitst worden: 5000.- kursusgeld en 2500.- voor maaltijden en overnachtingen).
Een voorschot van 3500.- dient overgeschreven op rekening van"Luk De Bruyker - kursus BASTT" vóór 5 mei.
Het saldo van 4000.- kan bij aankomst op 1 juni betaald worden, of vóór die datum overgeschreven op hetzelfde banknummer. (141-0517870-33)

De kursus begint zondagavond 1 juni te 19 uur en eindigt vrijdag 6 juni na het avondmaal.
De overnachtingen zijn voorzien volgens kursussysteem, in éénpersoonskamers met wasgelegenheid; huur van lakens is in de prijs begrepen.
Een bevestiging van inschrijving, en de laatste schikkingen worden nog toegestuurd rond 15 mei.

Overzicht kursussen, lesgevers, synopsis en lesuren.

1. Algemene Teatertechniek : 10 uur
   Dré Darden, Mon De Leenheir, Roger Pottiers, Guido Canfyn.
   -Dekorbouw, gebruikte materialen en gereedschappen.
   -Montage van het dekor, verschillende methoden.
   -Praktische hulpmiddelen: pratikabel, katrollen, kabels, touwen, vloerbekledingen.
   -Mechanische hulpmiddelen: draaitoneel, wagens, hefwerktuigen
   -Vergelijking klassieke en moderne toneeltoren.
   -Speciale effekten.
   -Algemene organisatie, kommunikatie-systemen, etc.

2. Geluidstechniek : 10 uur
   Piet Verschelden, Guido Snoeck, Guido Canfyn.
   -Algemene teorie van het geluid, eenheden, harmonischen, ...
   -Akoestiek, luidsprekers, versterkers, P.A., ...
   -Mikrofonen, platendraaiers, bandopnemers, ...
   -Mengtafels en randapparatuur, interfonie, symbolen.
   -Video en gebruik ervan i.v.m. teater
   -Interpretatie van dokumentatie
   -Praktijk opname, mengen, weergave, P.A., bandmontage.

3. Belichtingstechniek : 10 uur
   Guido Snoeck, Mon De Leenheir, Rudy Dox.
   -Algemene licht- en kleurteorie + fysische en psychische eig.
   -Lichtbronnen (algemeen) + soorten lampen
   -Schijnwerpers, lichtregelaars, toebehoren,...
   -Systeem van belichten, uitvoering lichtplans, ...
   -Onderhoud van materiaal, ...

4. Algemene toneelgeschiedenis : 3 uur
   Jacques Berwouts, Dré Darden.

BASTT VZW

5. Algemene Muziekgeschiedenis : 3 uur
Patrick Hikketick.

6. Algemene Kunstgeschiedenis : 3 uur
Roos Werckx, Jerome Maeckelbergh.

7. Veiligheid : 2 uur
Dré Darden, Mon De Leenheir.

8. Struktuur van het teater in Vlaanderen : 2 uur
Luk De Bruyker.
-teaterdekreet, kategorieën, soorten teaters en gezelschappen, Fevecc, VVTD, BASTT, ...

9. Produktieproblemen : 2 uur
Guido Canfyn.
-tot stand komen van een teaterproduktie, organisatie, ...

TOTAAL : 45 uur

10. Studiebezoek aan het Kultureel Centrum van Hasselt.
voorzien op woensdagnamiddag, o.l.v. Rudy Dox.

Commission de l'architecture

CONCOURS INTERNATIONAL D'ARCHITECTURE THEATRALE

Coordonné par le Centre Néerlandais de l'OISTAT

Le programme du concours consiste dans le projet d'un théâtre de 700 places pouvant accueillir des compagnies en tournée, destiné à être construit au centre d'Amsterdam.

Le programme détaillé peut être obtenu à partir du 1er avril dans tous les Centres Nationaux de l'OISTAT.

Composition du jury :

Membres effectifs		Suppléants	
Youri Gnedovsky	URSS	V. Kubashov	URSS
Werner Ruhnau	RFA	Claude Paillard	Suisse
Miklos Hofer	Hongrie	Prof.J.Chmiel	Pologne
Roderick Ham	GB	Tim Foster	GB
Onno Greiner	Hollande	Jan Kramer	Hollande

Les prix offerts déjà par 4 pays consisteront dans des séjours et des voyages d'étude dans les pays invitants.
D'autres prix sont également en préparation.

CONCOURS D'ARCHITECTURE 1987

Calendrier proposé :

1er janvier 1986	envoi de la lettre d'intention aux Centres Nationaux
1er avril 1986	envoi du programme aux Centres Nationaux
jusqu'au	
1er août 1986	les questions des participants au concours devront être envoyées à Amsterdam le timbre de la poste faisant foi quant à l'envoi dans les délais imposés
1er septembre 1986	toute question parvenue à Amsterdam après cette date ne sera pas prise en considération
1er novembre 1986	envoi des réponses par les membres du jury aux Centres Nationaux et directement aux demandeurs
1er avril 1987	envoi des inscriptions à Amsterdam avant ou à cette date, le timbre de la poste faisant foi
1er mai 1987	toute inscription portant un timbre du 1er avril 1987 ou reçue après cette date ne sera pas prise en considération
25-30 mai 1987	sélection du jury
26 août 1987	Remise des prix aux vainqueurs à Amsterdam

Maison du Spectacle asbl
à la Bellone 46 rue de Flandre, Bruxelles

le spectacle dans la bande dessinée

du 29 avril au 28 juin 1986 - ouverture tous les jours sauf dimanches, lundis et jours fériés de 12 à 18 heures.

O.I.S.T.A.T.

Op 5 en 6 november 1985 vond in Praag de vergadering van het Uitvoerend Comité van de OISTT plaats. Tijdens deze vergadering werd Helmut Grosser uit de Duitse Bondsrepubliek tot president herkozen. Nieuw gekozen werden de beide Vice-presidenten nl. Alexander Vasiliev uit de Sovjet Unie en onze landgenoot Serge Creuz,voorzitter van onze zustervereniging ABSTT.

Naar aanleiding van deze eervolle benoeming biedt BASTT zijn welgemeende felicitaties aan.

Er werd besloten om de architekten als volwaardige leden van de organisatie te erkennen en de naam van de organisatie als gevolg daarvan te veranderen in OISTAT.

Tijdens dezelfde zitting werd Jozef Svoboda wegens zijn grote verdienste voor de organisatie en voor zijn uitstraling als scenograaf en architekt in de hele wereld tot ere-president benoemd.

De scenografie-commisie van de OISTAT heeft voorgesteld om tijdens de Quadriennale van Praag in 1987,het werk van Tsjechov als thema voor de thematische tentoonstelling te weerhouden.

De P.Q.heeft plaats in juni 1987. De BASTT. richt in augustus 1986 in de Stadsschouwburg te Antwerpen de tentoonstelling "Scenografie in België" in. Uit deze tentoonstelling zal de Belgische deelname aan de P.Q.'87 geselecteerd worden. Alle leden scenografen die aan deze tentoonstelling wensen deel te nemen,worden verzocht dit aan het secretariaat mede te delen.

THEATERCENTRUM

Vanaf 2 mei zal de TICKETSHOP van het THEATERCENTRUM niet langer bereikbaar zijn in het Century-Center, de Keyserlei 58, 2018 Antwerpen, maar wel in het THEATERCENTRUM op het Theaterplein vóór de Stadsschouwburg.
Vanaf die datum zal het theaterpubliek daar niet enkel informatie over alle theaters in en buiten Antwerpen kunnen vinden, maar ook reservaties maken en kaarten kopen voor diverse theaters en schouwburgen in en rond Antwerpen.

Openingsuren van het THEATERCENTRUM aan het Theaterplein : alle werkdagen van 9u tot 17u - Telefoon : 03/234.21.46.

Openingsuren van de TICKETSHOP aan het Theaterplein : van dinsdag tot en met zaterdag van 10u tot 18u - Telefoon:03/232.66.77